

Előfizetési feltételek.

Egész évre . 5 frt — kr.
Félévre . 2 frt 50 kr
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Italmérők és koreszmáro-
sok részére az Italmérők
Közlönyével együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközlelndők

Egy példány 10 krajval
kötés a kiadóhiv.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. I. em.)
küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASARNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főter, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

GÖMÖR

TÁRSADALMI KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

Hirdetések

Háromhasábos petit-sor
egyszeri közléséért 7 kr.
kétszeriért 6 kr., több-
szoriért 5 kr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes
beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBE:

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkezdvevény-
ben részesülnek.

Vándor művészek.

Nagyra törő századunk egyik jellemző
sajátága a vándorló, kóborló művészek
óriási szaporodása.

Kezdve a vásári panorámástól s
a birkózó Robinettitől, kik magukat szintén
művészeknek nevezik, a műlovarig és ván-
dor színészig, ezer és ezer válfaja keresi
fel nem csak a városok, hanem még a fa-
lak közönségét is, hogy művészetét be-
mutatva, a publikum ezerféle módon meg-
adózott zsebéből az ő életfentartására
szükséges fillért kicsikarja.

Hát hiszen van abban valami, hogy
az ilyen művészeknek is kell élni, de
hogy az erre szükséges költséget kötelessége-
megadni a közönségnek, az már egészen
más kérdés.

Egész legió már azoknak a művészek-
nek száma, kik minket is csak a legutóbbi
igen rövid idő alatt felkerestek.

A tavasz megjöttével megjöttek először
tornyos Prága városának virtuoz verklisei
és azóta nap-nap mellett szól a zene vá-
rosunk utcáin s fog ezután még jobban,
lévén Prága, Weinberge és Karolinenthal
zenész nemzetsége nagy ijedtségben szept-
ember 13-ának reggele óta az ostromállap-
ottnak miatta. Jöttek ezután a szerviánok
betanított medvéiket s majmaikat hozván
magukkal, hogy ezek sikkes tánczával és
grimaszaival nevetlessék meg az utca kö-
zönségét. Jött a ringelspieles, jött a pano-
rámas és a vásárok ügyes reklámhőse 10

kr. borralalót adott annak, a ki portékáját
megvette.

Hegedűművész, énekes, szavaló, imitator
jött mind egymásután s nem sokára itt
lesz a kengyelfutó is.

És a hogy ugy csak megélték mind-
nyájan — nem halt közülök éhen nálunk
még csak egy sem — pedig volt volna még
kivülök is elég kiadásunk. A mennyi egye-
sület csak van, mind megkivánta, hogy jó-
tékonyczélra tánczoljunk az ő általuk ren-
dezett táncmulatságon. Persze a jótékony-
cél az ő alaptökéjük. De hát semmi, meg-
tettük; felülfizettünk, csak hogy valamikép
panaszló ajkra ne találjunk.

Volt alkalmunk néhány igazi műstélyen,
hangversenyen, műkedvelői előadásokon részt-
venni. Elmentünk és fizettünk. És ezt ten-
nünk kellett s megtesszük jövőre is.

Talán elfognak jönni az ősszel a szí-
nészek is; önmagunk és e nevezetes kultur-
intézmény iránti kötelességünk, hogy ezt
pártoljuk s az erre praelinimált költséget
előre el ne fecséreljük.

És pedig ne fecséreljük el, ne pazarol-
juk a kóborló művészekre, mutogas-
sák azok magukat akár a piacon, akár a
teremben, mert ha ezt tesszük, kettős vétség
fog terhelni, először a pazarlás, melyet a
kóborló művészekkel szemben gyakorlunk,
másodsor a fősvénység, mely a pazarlás-
nak már szükségszerű következménye lenne
az igazi művészekkel szemben.

Mult csütörtökön este volt egy előadás
városunkban. Az a kérdés, ezt a kóborló-
művészet melyik fajába sorozzuk.

A mi véleményünk az, hogy az erre
adott pénz nem a pazarlónak a kiadása.

De ha kisebb számban nézte meg a
közönség az előadást, ezt indokolni tudjuk,
indokolja azon körülmény, hogy annyiszor
volt már a közönség felültetve, hogy most
már tulságosan ovakodik.

Ez az ovakodás indokolt, ez ovakodást
mi tanácsoljuk a kóborló színészekkel szem-
ben, mert tudjuk azt, hogy fölöslegeinket
sokkal helyesebb módon is eltudjuk helyezni,
még pedig az igazi művészet köteles párto-
lásával, melyet pártolni magának a városnak
is kötelessége volna egyrészt anyagi dotáció-
val, másodsor azzal, hogy a magukat mű-
vészeknek nevezőknek ne adjon engedélyt
arra, hogy a hiszékeny ember pénzét oly
könnyen kizsarolják.

Ne adja meg a város a kóborlóknak
az engedélyt, hogy művészetnek csufolt kők-
lerségeiket mutogathassák.

Kopár helyek haszonbavétele.

„No ez ugyan kemény fába vágta a fejszé-
jét”, mondják sokan, kik a fenti czímet elolvas-
sák, különösen pedig azok, kiket a jó ég ilyen
ősi fundussal áldott meg! Pedig dehogyan a menyei
hatalom, hanem idők folyamán leszűretelték az
ősök a hegy- és domboldal madár daltól hangzó
erdőt, aztán az újra életért esdő cseretővek új
hajtásait lehámoztatták az utódok s a mai nem-
zedéknek már csak a vizmosással szagattolt
boróka termő sivar talaj maradt szerteszét fel-
vidékünkön. Vagy más pusztító elem is közbe
vetette magát. Ott, a hol a gohér gerezdei csil-
logtak nem rég a reggeli harmattól, ma már
sivar avar, gyom mutatja a hajdani vig szürete-
lés helyét. Megette a filoxera. Tehetetlenül nézi

TÁRCA.

KERESTEM...

Kerestem az üdvöt,
Végre megtaláltam,
Kis madár mutatta
Meg, mire rég vágytam.

Erdő mélyén rakta
Fészket a gerle-pár,
Én is fészket raktam,
Hol a menny üdve vár.

SNUPF JEREMIÁS.

— Zsebtolvaj a törvényszék előtt. —

Az elnök: Mindenekelőtt a vádlottat hallga-
tom ki. Lépjen elő.

A vádlott: Oh kérem alássan, én várhatok.
Csak tessék először panaszoszt elővenni.

— Hallgasson! Azt nem ön határozza meg,
hogy kit hallgassak ki először, Mi a neve?

— Snupf Jeremiás.

— Van-e valami csufneve?

— Hát nem elég csufnév az, hogy Jeremiás.

— Foglalkozása?

— Köszörűkőhínomító-segéd vagyok.

— Volt-e már büntetve?

— Igen: 1882-ban két évre ítélték, mert
egy újpesti borbély a szemembe mondta, hogy
zsebmetező vagyok.

— Még mit nem akar velünk elhitetni! Ha
a borbély a hibás, önt csak nem ítéltetik el.

— Igen ám, csak hogy én viszonzásul ki-
töttem a jobb szemét. Még most is arra koldul

— Többször nem volt büntetve?

— Már hogyne lettem volna! Csak a mult
évben szabadultam ki Illaváról, a hol harmadfél
kemény esztendőtt töltöttem.

— Mi miatt?

— Mert hűtlen voltam a feleségemhez.

— Beszéljen világosan. Talán annak is ki-
tötötte a szemét?

— Ugyan már hogy tesz föl én rólam ilyes-
mit az elnök ur? Nem bántottam én a jó asz-
szonyt, hanem csak ráuntam. Ott hagytam a
faképnél, aztán újra megházasodtam. A törvény
pedig nem jó szemmel nézte, hogy két feleségem
és két anyósom van.

— Szóval kettős házasság miatt ítélték el.
Van-e valami vagyona?

— (Nevetve). Tréfálni tetszik? Hát ugy
nézek ki, mint a kinek vagyona van? Nincs biz-
nekem egy árva petákom se!

— Figyelmeztetem, hogy ne humorizáljon.
Viselje magát illedelmesen.

— Oh, könyörgöm alássan, nem vagyok én
humorista.

— Azzal van vádolva, hogy panaszosztól egy
tárczát lopott. Mit hozhat föl mentiségére.

— Először is azt, hogy üres volt a bugyel-
lárís. Nem volt benne egyéb, mint egy tavalyi
riskontó, a melynek számaít megtettem a lutrin.
Természetesen ki nem jöttek s így még én ká-
rosodtam. A második mentiségem az, hogy ártat-
lan vagyok. Nem loptam én soha.

— Ejnye ez már mégis arcztalanság! Hi-
szén az iméut mondotta, hogy a tárcza üres volt.

— De nem loptam, hanem találtam. Ott
hevert az Erzsébet-ter kellő közepén és meg nem
állhattam, hogy föl ne vegyem. Ha tudom, hogy
üres, hát leköpöm.

— Van egy tanu, aki látta, hogy a pana-
szos zsebében kotorászott.

— Hol az a tanu? . . . Ez az ökölnyi
ficzkó itt ni? . . . Ez a pogácsaképf? . . . Hi-
szén a vállamig sem ér. Aztán tessék csak meg-
nézni: ez a kölyök kancsalit; a kancsal ember
pedig máshova lát, mint a merre néz. Ha a kér-
déses alkalommal a panaszos zsebébe nézett,
bizonyosan az én zsebembe látott. Már pedig
ahhoz csak jogom van, hogy a saját zsebemben
kotorászszak.

— Mindenekelőtt megtiltom, hogy a tanut
sértgesse.

— Bocsánatot kérek; ugy tudom, hogy a
becsületsértés magánvádra üldözendő s ha a
tanu nem szólal föl, mi jogon lép közbe az el-
nök ur? . . . Azt kikérem magamnak. No ja, ki-
kérem magamnak.

— Ne kiabáljon ugy! Ha gorombáskodik,
elnöki jogomnál fogva rendbüntetéssel sújtom.

— Oh csak tessék! Egy nappal több vagy
kevesebb, az már nekem mindegy. Hiszen már
a szeméből látom az elnök urnak, hogy el fog
ítélni. De kijelentem, hogy én felebbezni fogok.
Majd csak megváltoztatja a királyi tábla az
ítéletet.

— Még egyszer rendre utasítom! . . . A
panaszos is határozottan vallja, hogy ön a zse-
bébe nyult.

a gazda a legelőnek is édes-keveset érő földbir-
tokát, miként válik vízmosásos szakadéka, mely
még annyi jövedelmet sem ad, mint a mennyi
adót kell évente tőle fizetnie.

A mi szép megyénk dombos térei lassankint
igy válnak kietlen pusztasággá. A természet örök
törvénye érvényesíti minden melyedést kitölteni
akáró hatalmát. S az emberi tehetetlenség, vagy
a tenni nem akarás összedugott kézzel nézi e
pusztulást és fásultán hagyja az apai kopár örök-
köt utódainak értéktelen vagyonul, mely csak a
televényben és a térképen létezik, no meg az
adókönyvben, de a valóságban alig ér valamit.

Hát bizony tenni kell valamit, mondja a
tulajdonos, de ahhoz pénz, pénz, sok pénz kell,
aztán Isten tudja, mikor fogja csak a reá fordít-
tott tőke kamatját is visszafizetni!

Tagadhatalan, hogy szükséges ahhoz egy
kevés pénz is, de kívántatik különösen akaraterő
és kevés türelem, ha e két utóbbi meg van,
akkor mielőbb huzhatja az illető fáradsága és
türelmének kamatját.

A művelésre alkalmas szántóföldeink vajlon
minden befektetés nélkül völk-e meg a gazda
megtárait? Hát a háromszori szántás, boronálás,
a trágya és annak kihordása, elterítése, az elve-
tett mag, az aratás, hordás, készítés munkások-
nak pénzértéke mily szép tőkebefektetésnek fele-
lnek meg. Igaz, hogy ez a jó talajnál minden
évben visszatérül kamatostól, már ha t. i. na-
gyobb elemi csapás közbe nem jő, s át nem
huzza a gazda számitásait.

Ugy vannak gazdáink a kedvezőtlenebb fekvésű
földbirtokkal, mint az igás gebékkel, hogy
előle az igás lovak eszik meg azt a sovány za-
bot is, melyet a trágyátlan hegyoldalon levő
gordonos virhó termelt, a trágya pedig megy a
kert alatti sik televényes talajra. Nem csoda
aztán, ha lassankint kimerült, terméketlenné
vált, elhagyta a gazdája, s a föld is otthagyja
tulajdonosát, megy, szakadozik minden zápor-
esés alkalmával, bucsútanul, mint a rossz cse-
léd. A hajdan buja növényzettel borított hegy-
oldalak arczulatát ma már feneketlen gödrök
barázdái éktelenítik.

Mit tegyünk hát? kérdi szives olvasóm.
Hol az a recezipe, mely nekem visszaadja elpuszt-
ult örökömet! Ezt az édes, kedves talajt, hol
őseim kevés gondnal és könnyen megélték, ezt
az édes otthont, melynél drágább szentebb nincs
e világon, melyet én hazámnak, szülőföldemnek
nevezek, melyért tenni, áldozni, ha kell, meg-
halni is kész vagyok, mint apáink egykoron. A
nagy költővel érezve: »A nagy világon e kívül
nincsen számodra hely, áldjon, vagy verjen sors-
keze, itt élnem, halnom kell!«

Mit tegyünk? Elmondom. Nem új dolog, de
kevesen cselekszik, ki megpróbálta nem bánta
meg, sem ő, sem utódai.

Láttam ős Buda mellett a magas Gellértet,
melynek déli és nyugati oldalán termelt a világ-
hírű budai fekete bor, mellette a még ma is
híres »sashegyi«, nemrég a vig szüretelők zaja
hangzott e hegyoldalon, édes must esurgott
minden porszeméből; majd jött idő, mikor egy
kis fereg e tájékat siralmas kopár területét si-
lányította, nem hagyván meg a paradicsom he-

— No igen, a zsebembe nyultam. Hát a
nagyaságos ur nem nyulhat a zsebébe? . . . Ké-
rem alássan, azt még Szilágyi Dezső ur is meg-
teszi, hogy a zsebébe nyul, pedig ő már ugyan-
csak nagy ur: igazságügyminiszter.

— Csakhogy ön a más zsebébe nyult.
— Azt már tagadom; tagadom az utolsó
lehelletig, tagadom tagadó képességem teljes ere-
jével. Aztán kérdem alázattal: miért hisz a nagy-
aságos ur inkább a panaszosnak, mint én nekem?
Miért ne volna az lehetséges, hogy ő hazudik és
én mondom igazat? No ja. . . Ha ő egy tanuval
bizonyítja, hogy a zsebébe nyultam, hát én hozok
száz tanut, a kik nem látták, hogy a zsebében
kotorásztam. Ha kevés lesz száz, hozok ezret,
tizezret. . . Csak tessék velem parancsolni.

— Egy selyemkendő is volt a panaszos
zsebében, az is hiányzik.

— Ki mondja azt?

— Panaszos.

— Hazudik, nem volt a zsebében más, mint
az az üres tárcza.

— Hohó! Megfogtam. Ön tehát tudja, hogy
mi volt a zsebében; ha pedig tudja, kétségtelen,
hogy kotorászott benne.

— No az már igaz, hogy nagy számár va-
gyok én! Elárultam magam. Megérdemlem, hogy
elítéljenek.

— Tehát beismeri, hogy ellopta a tárczát?

— Igen.

— Akkor azt is be kell ismernie, hogy öt-
venkét forint volt benne.

— Hiába tagadnám.

A törvényszék Stumpf Jeromiást lopás bün-
tette miatt másfél évi börtönre ítélte.

Dr. GUTIUS.

lyén csak a borházakat, tanyájául a fővárosi
csirkefogóknak.

»De boldog voltam uram!« mondja a lánchid-
főnél ülő ősz penztárnok. »Termett évente
150—160 hordó borom, minden évben tiszta jö-
vedelemem volt kis szőlőből 2000 frt. Volt egy
kis félretett pénzem is belőle: de elvitte a fi-
loxera elleni hasztalan való védekezés, ma sem
szőlőm, sem tőkepenz. Ma itt ülök a lánchid-
nál bilézet szedek gohér helyett! Hanem hát
majd csak megsegít az Isten ísmét. »Láttam,
hogy a földmívelési miniszter mit csinált a »Gel-
lért« oldalán, épen szomszédomban. Őrszévásá-
rolt egy csomó kopár területet, vinczellér isko-
lát telepitett reá, s 30—40 tanulóval néhány
év alatt termővé tette az istenverte kopár helye-
ket. Én is utánok csináltam, amit ők tettek!
Kikarózták először is négyszögölként őszszel,
aztán fél méter széles, ugyanolyan mély gödrök-
ket ástak, a föld felét egyik oldalra rakták, alsó
felét a gödör másik oldalára. Egy holdon 1600
ilyen gödröt csináltak. Aztán beültették apró-
cseprő egy éves szilva csemetével, melyet a
szilvás alól innen-onnan szedtek össze, meg az-
tán őszibarack csemetékké. Egyik gödörbe ba-
raczkfát, a másikba szilvafácskát tettek. A kö-
vetkező őszön szemzessel bejötték minden ül-
tetvényüket, egyiket kajszit, másikat nemes ring-
lott stb. féle szilvával. Már a harmadik évben
az ősi barackfá termett annyit, hogy eddigi
munkabefektést megtérítette, az ötödik évben
már a szilvák, sőt a kajszik is kezdtek teremni,
ugy, hogy a tizedik évre annyi jövedelmet nyuj-
tottak, hogy a földvétel örök árát kitermették.
Igy cselekedtem én is. Ásattam 1600 gödröt egy
holdra. Vettem 1600 egy éves magcsemetét egy
krjával darabját, 16 frt. A gödröt kiasták 4 kr-
jával, az 64 frt. Az ültetésnél fizettem minden
csemetétől egy krt., az is 16 frt. Az oltásért
fizettem egy gyorskezü kertésznek minden 100
darabtól 2 frtot, ez 32 frt. De naponta beoltott
300—350 drbot szemzessel. Ennyi volt a befek-
tetésem, a kapálást nem számított, mert a köz-
ben termett zöldség, krumpli, főzelék értéke azt
jóval fedezte.

»Most hat éve, hogy én azt megkezdtem
és már a mult évben egyre-másra minden fám
jövedelmezett egy forintot; de volt olyan is, hogy
7 frt hasznot hajtott; pedig a barack kilóját
14 kron adtam, bent a városban eladták 40—45
kron ugyanazt.«

»A jövő évben már ismét kimegyek lakni
az én régi, kedves, elhagyatott borházamba, itt
hagyom ezt az örökké nyüzsgő lánchidfőt.«

És uraim csakugyan amit ez ember után-
csinált, megcselekedte más is, ugy, hogy ma
már a »Gellért« kopár, kavicsos oldala ismét
dús aranybányája lett a kitartó szorgalomnak.

Nekünk is hasonlóképen kell cselekednünk!
A szilva, barack beoltás után 2—3 évre már
kezd jövedelmezni, kivált meszes talajon, mint
itt a mi gömőri földjeink. A szilva nem válogat-
ós, megterem mindenütt. Közbe minden harma-
dik lehetne alma, minden hatodik pedig körte.
Igy aztán ha felnőnek, egymást nem árnyékol-
ják. Mire a barackfélék kivenülnek, ezek lesz-
nek termőkék.

Mind ezen csemeték egy krajczárjával be-
szerezhetők bármely faiskolából, az oltást ma
már minden néptanító érti, hát ehhez kell for-
dulni segítségért, neki is jól fog esni néhány fo-
rintocská; sőt az egész ültetés vezetésével meg
lehetne bizni.

Érdemes volna különösen berzenzei szilva-
fákat s duránczikat ültetni, melynek magvai
most az őszön könnyen beszerezhetők lesznek.

A híres gyümölcsstermő vályi berzenzeivel
még az erdélyországi sem vetekedhetik, azt köl-
tölés után mondom. Ott most ismét főménytel-
szilvatermés van, melyet hordóba csömöszölnek
kifőzés végett. A rothadás után a hordóban ma-
rad a sok mag, vékáját szivesen adják 20—30
kron. Egy gyalog napjámatost ne sajnáljunk érte
küldeni, így biztos jó fajta magot nyerhetünk,
hasonlóképen duránczit is. A berzenzeit be sem
kell oltani, a duránczi alany pedig jó tartós
alanyául szolgál a kajszit-barackknak.

A magot aztán vessük el őszszel akár so-
rokba, akár szerte szórva, mint a dinnyemagot
szokták s jól boronáljuk be; bár helyesebb és
biztosabb a sorokba vetés, így minden szem be-
lesz takarva. Egy véka berzenzei szilvamag
5—6 kgr. Minden kilóban van 1500 darab mag.
Egy kiló körtemag 25 ezer darabot foglal magá-
ban. Az almamagból 31,200 tesz egy kilót. Egy
kiló körte, vagy almamag ára 2 frt 50 kr.

Mi befektetés kell hát ehhez? Lássuk még
egyszer. Egy 1600 négyszögöles területet véve fel.

1. 1600 gödör á 4 kr.	64 frt.
2. 1600 csemete á 1 kr.	16 frt.
3. Ültetés á 1 kr.	16 frt.
4. Beoltás á 2 kr.	32 frt.

Összesen 128 frt.

És ez már a harmadik évben, tehát első

termésével visszaadja a befektetett csekély tőkét,
tiz év mulva pedig ontja a jövedelmet.

Ha ezt Budán, meg a Hegyalján, no meg
tul a Dunán ma már szélteben meg tudják csi-
nálani, miért ne tehetnénk meg mi is?!

Ki soh'sem kezd, soh'sem végez! »Ki nem
vet, nem arat!«
CSIZY MIKLÓS.

Rimaszécsi járás főszolgabírójától.

2395/893. I.

Pályázati hirdetés.

Gömörmegebe bekebelezett Alsó- és Felső-
Hangony, Szent-Simon, Uraj és Susa községekből
álló közigazgatási körzet körjegyzői állásának
folyó év április hó 15-én választás utján
eszközölt betöltése a megyebizottsági közgyűlés
11032/93. sz. határozatával megsemmisítettven:
új választás rendeltetett.

Ezen újabb választás határidejeül *folyó
év október hó 9-ik napjának délelőtt 10
óraja* a körzet székhelyére, *Felső-Hangonyba*
kitűzetik.

Felhívom a pályázókat, miként emez ál-
lásra pályázati kérvényeiket az 1886. évi XXVI.
t.-cz., illetve az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ának meg-
felelően felszerelt folyó év október hó 6. nap-
jáig bezárólag hivatalomhoz adják be; a később
érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

A körjegyzői állás javadalma: évi tisztí-
fizetés, lakbér, uti- és irodai átalány czimén
összesen 660 frt 50 kr., valamint a magán mun-
kálathoz szabályrendeletileg megállapított díjak.

F e i e d, 1893. szeptember 11.

Dráskóczy László,
főszolgabíró.

A hideghegyi suskavásár.

Az uradalom kezdett élénkülni.

A kastélyt övező gyönyörű angol kertbe
behordták a nagy asztalokat.

A szolgaleány összedugta fejét. Mi lesz most?
Talan biz' lakzi? A bizony! szólat meg mellet-
tem egy diszbe öltözött, köcsagtollas, hosszupus-
kás, kipödrött bajszú erdőkerülő. Lakzi! de
zsidó lakzi. Tánccs is lesz, lakzi is lesz, muzsika.

Nem fejezhetted be a diször a mondását,
mert néhány jó magyar képi ur közelgett a le-
terített asztalokhoz, helyet foglalva annak egyik
sarkán.

Ezek a násznagyok, magyarazá tovább az
öreg, meg az esketők. Ott jön a lakzis nép is.

A mutatott irányban vagy husz kocsi kö-
zelgett, de a sallang meg a selyemkendő hiány-
zott a lovakról, és nem is lakadalomba menő
hintók voltak azok, hanem holmi ütött-kopott
bricskák, rozszant porevelt szekerekkel és egyfo-
gatu talyigákkal váltakozva. A bennülők sem vol-
tak fekete frakkban és lakkozópőben. A lárma meg-
felelt azonban hat lakzinak is.

A kocsi megálltak közelünkben s kezdődött
a kiszállás.

Hát uramfia! mintha az egész kocsisor
lábra kelt volna, még a saroglyából is bujtak
elő a kimondhatatlan ruhájú és ábrázatu atyafiak.
Lehetek vagy 200-an.

A csoport közepén valami vastag ur kez-
dett szónokolni. Nem értettem ugyan minden
szót, de annyit kivettem belőle, hogy nem lako-
dalomra, hanem suskaárverésre jöttek, és az ár-
verést megelőzőleg reudkivüli gyűlést tartanak
most.

»Gebcz e heer hündert güldn« szólt a vas-
tag ur »bekümt jeder fünft procent«.

Erre pár pillanatnyi csend lön és megnyil-
tak a kimondhatatlan ruhák rejtekhelyei — a
sok száz bankó csak úgy repültek a kör kö-
zepére.

»Ich äch! ich äch!« hangzott mindenfelé,
és kezdtek a neveket előmondani.

Egy másik ur, már nem olyan vastag, mint
az előbbi, börtáskába szedte a százásokat. Egy
harmadik pedig valami vita tánczos, mert foly-
ton ugrált, mint a veréb, irta az ich äch kia-
bálók neveit.

Volt itt Grün, Blau, Gelb, Rót, stb. a szí-
várvány minden színe képviselve. Itt-ott egy-
egy Világosi, Rákóczi nevek is akadtak.

A »fatig« szó után, ami azt jelenti, hogy
készen, még egynehány »vemer gewinnen!« hal-
latszott, azzal megindult a tömeg az asztalok
felé. Körülfogtak azokat és az árverés kezdetét
vette.

De el is végződött hamarosan, mert az a
vastag ur megvette az egészet, nem verték egy-
másra az árát, pedig azt hittem el fog tartani
estig a vásár.

Ezután azt vártam, hogy eloszlik a had és
a kocsi megtelnek ismét előbbi rakományukkal.
De ez nem történt.

A rákócziak ugyanabban a rendben indul-
tak előbbi gyűlés helyökre.

Az a sarkon forgó ur felugrik valami emel-
vényre és kezd kiabálni.

„Schenki tübetti! egyszer! Rákóczi ur beleszó! draaj hündert czváj gülden! Rákóczi! egyszer! Nü káfcz nist? ka geldá? A zsiabaj egyre tart. Itt már nem értettem semmit, de kíváncsi voltam mi lesz ebből! Az a puskás erdőcsész ott állott mellettem; kértem magyarul tovább a lakzit. „A magyar már megvették“, kezdi az öreg, „de előbb összebeszéltek, hogy nem verik fel az arát ott, hol a hivatalos árverés történik.“

„Most pedig eladják egymás között a rendes árban. És azt az összeget, a mi a vételárát meghaladja, elosszák azok között, kik a száz forintokat berakták.“ Kezdtém érteni a dolgot. Ide tehát nem mind venni jöttek, hanem csak nyerni néhány forintot. Egyszerre nagy zsivaj támadt az emelvény körül. Mein geld e her... dü gauner... ich czül nist, dasz isz ka sefi... Vaj mir, her Miloch! ich musz biszn... A lárna egyre tartott. Én ismét a cziczerómhoz fordultam magyarul.

A kerülő készséggel felett. „Az eladás nem sikerült, mert kevesebbet kaptak érte, mint a mennyiért megvették, tehát most nem fizethetnek osztalékot, ellenben a veszteséget levonják minden száz forintból.“ „Ezért lármáznak. És azok a szegény emberek most hosszú orral, savanyu ábrázattal kénytelenek távozni.“ Nem nézhettem tovább e dulakodást, hazafelé indultam. Néhány nap mulva midőn csaknem elfeledtem már a hideghegyi suskavásárt, az utcán haladva két jó barátom beszéde vonta magára figyelmemet.

A hideghegyi suskavásár folytatása volt a szőnyegen, a minnek még egy harmadik vásárja is volt. Ugyanis: az a néhány vagyonosabb ur, kik a második árverés alkalmával a suskát olcsóbban megvették, most ismét eladták jó haszonnal.

B...N.

H I R E K.

— **Áthelyezés.** Dr. Marx Ignác a helybeli tüdőbetegségek ezredorvosa Boszniába — Zvornikba — helyeztetett át; helyére már e napokban megérkezik Kassáról az új ezredorvos.

— **Törköly József** községi iskolai igazgatótanítót a díjoksegélyző-egyesület az egyesület színi előadása körül tett fáradozásaiért dísztaggá választotta f. hó 8-iki közgyűlésén.

— **A polgári leányiskola** felépítésére beérkezett tervek közül a kiküldött bizottság 2 tervet jutalmazott. A Nagy Lajos budapesti építészét 600 koronával s F a c s i n a i Béla szintén budapesti építészét 400 koronával.

— **A megyei gazdasági-egylet** mai napon Tornallyán megtartandó közgyűlése iránt megverszerte nagy érdeklődés nyilvánul, annál inkább, mert Farkas Ábrahám nagybirtokosunk lemondani készül az elnöki tisztről, helyette az elnöki székre Szentiványi Árpád és gróf Serényi Béla a jelöltek, illetve a rokonszenv ezek irányában nyilvánul. A titkári állásra előreláthatólag Szakall Andor fog egyhangulag megválasztatni.

— **Főgymnasiumunkban** a növédek száma öröndetes szaporodást mutat, ami csak arról tesz tanuságot, hogy jó hírű középiskolánk mindjobban halad a tökéletesedés felé s méltóan sorakozik a legjobb tanintézetek közé. A buzgó tanári testület minden egyes tagja hivatásának magaslátán áll s buzgó igazgatójukkal élükön mindent elkövetnek a növédek szellemi művelésére. A növédek megalakították az önképző-kört, zenekört és az új tornatanár vezetése mellett megkezdtek a kardvívás testedző sportját is művelni, s hogy szamaritanus érzelmeiknek is áldozhasanak, terveznek egy jótékonyági kört is, melynek nemes célzata volna a teljesen szegény tanulókat segíteni, hogy így eleje vételessék a mult évben megtörtént s majdnem szerencsétlen kimeneteli kétségbeesésnek. A nagyközönség rokonszenvre kísérni a derek tantestület és nemes ifjuság buzgó működését!

— **A Kossuth-asztaltársaság** f. hó 19-én, kedden, este 8 órakor a „Három-Rózsa“ éttermében közgyűlést tart. Az asztaltársaság, mely mult évi szeptember 19-én 5 taggal alakult, ma már 132 tagot számlál kültagjaival együtt. Az asztaltársaság minden bel- és kültagjait meghívja a közgyűlésre.

— **Tüzéreink** f. hó 12-én érkeztek meg a kassai hadgyakorlatokról.

— **Ifjusági egyesület.** A helybeli egy. prot. főgymnasium „önképző-kör“ folyó hó 9-ik napján tartotta meg tisztújító ülését a következő eredménnyel: Ifjusági elnök lett Hedervary Lehel VIII. o. t., titkár Vieszt Gusztáv VIII. o. t., pénztárnok Glaufl Pál VIII. o. t., főjegyző Makray Jenő VIII. o. t., aljegyző Wiesinger Frigyes VII. o. t., ellenőr Korsós Zoltán VII. o. t. és olvasókör ellenőr Kohn Jenő VIII. o. t. A gyorsírókör alakuló ülése folyó hó 13-ikán tartott meg. Ifjusági elnök Wiesinger Frigyes VII. o. t., titkár Weinfeld Andor VIII. o. t., pénztárnok Stramko Loránt VII. o. t., ellenőrök Hubay Béla VIII. o. t. és Schein Bertalan VII. o. t., főjegyző Glatter Béla VII. o. t., aljegyző Groó Béla VI. o. t., könyvtárnok Tóth Kálmán VI. o. t., előadók Wiesinger Frigyes és Ivánka Milán VII. o. t. Az önképzőkör tanár-elnöke dr. Veress Samu, a gyorsíróköré Sárkány Imre főgymnasiunai tanár.

— **Hegyi Gyula** alakító és utánzó művész, ki egy ideig a budapesti nemzeti színháznál és több nagyobb színpadon is működött, csütörtökön érdekes előadást tartott a „Három Rózsa“ nagytermében. A szórakozott szerelme adta elő, melyben egy ifju ügyvédbojtárt alakít, ki színésznek csap fel s ezen minőségében a legkülönbébb alakításokkal tesz próbát. Nagyobb alakítást különösen Matyo Bertivel s a palócz ujonczczal tett, különösen kivált a 70 éves napi-díjas bemutatásával, Seilokeval s a tót ujonczczal. A közönség kis számban jelent meg, bár az alakító művész a nagyobb pártfogást is megérdemelte volna s ha nem volt meg, sajnálatos dolog, de annak is vannak indokai, ép mai vezércikkünkben foglalkozunk azokkal. Ma vasárnap egy újabb előadásra készül s Bajza Lenke „Gyöngysorá“-t kívánja előadni. Ajánljuk a művészt a nagyközönség figyelmébe.

— **A Rimaszombat** és vidéke jótékony nőegylete legközelebb tartott közgyűlésében elhatározta, hogy a farsang alkalmából nagyobb szabású jelmezes, vagy álarczos táncmulatságot rendez. Az eszmecsere és a vélemények megosztottak a mulatságok e két neme között s mi kész örömmel nyitunk teret az eszmecsereknél és felkérjük kedves olvasónőinket, hogy nyilatkozni sziveskedjenek, vajon álarczos-bált, vagy jelmezestélyt óhajtanak-e inkább? A nyilatkozatokat — a beküldő nevének titokban tartása mellett — közölni fogjuk lapunkban.

— **Börtönügy.** A rimaszombati királyi törvényszék börtönében augusztus hóban rabélezési költség címén 238 ft 41 $\frac{1}{2}$ kr. adatott ki. Vizsgálati fogságban volt 18 fogoly, (16 férfi, 2 nő), elítélt fogoly pedig volt 84, (70 férfi, 14 nő).

— **A közkórházban** a lefolyt augusztus hóban ápolottak 83 férfi, 64 nő s 10 gyermek, összesen 157 egyén. Ezek közül gyógyult 58, javult 19, gyógyulatlan távozott 6, meghalt 9, ápolás alatt maradt 55 beteg.

— **Felhívás.** Gömörmege két községében az ázsiai kolera hivatalosan meg lett állapítva. Ezen félelmetes betegség elhárítására a városi hatóság által a következők rendeltetnek el: 1. A mértékletes életmód mindenekfelett, a ki csak teheti nyers húst ne egyék, nyers vizet ne igyék. 2. Ivásra a „csurgó“ s „kis-kut“ vize használtassék; a Rima folyó vizét ivóvizül csak felforraltat s azután eszközölt lehűtés után lehet alkalmazni. 3. Minden kolera-gyanus megbetegedés a hatóságnál rögtön bejelentendő. 4. A köztisztaság fenntartása minden egyes lakosnak szigorú kötelességévé tétetik, e végből elrendeltetik, hogy az udvarok naponkint feltisztíttassanak, az árnyékszék, pöczegödörök, szemétdombok hetenkint kétszer és pedig az ellenőrzés keresztülvihetése végett mindig vasárnap és csütörtökön fertőtlenítessenek. A fertőtlenítés eszközölhető oltatlan mészből készült mésztéjjel, vagy pedig vasgálicz-oldattal. Az oltatlan mészből egy kiló 3 liter vízhez adassék s az egész oldat friss állapotban öntessék a fertőtlenítést igénylő helyre. A vasgáliczból egy kiló tíz liter vízre véve használható. Az oltatlan mészt (kilója 4 kr.), a vasgálicz (kilója 5 kr.) a városházánál kapható. 5. Az udvarokban eddig felgyült szemét s trágya azonnal, az ezután gyülemelő pedig kéthetenkint eltávolítandó. 6. Az ezen felhívásban foglalt kötelességek elmulasztása, vagy nem teljesítése az 1876. évi XIV-ik t.-cz. 7-ik §-a értelmében 300 ft pénzbüntetés, esetleg 60 napi elzárással büntetetik. Rimaszombat, 1893-ik évi szeptember hó 12-én. Szabó György s. k., polgármester.

— **Adóügyünk.** Augusztus hóban a megye területén befolyt egyenes adóknak 118.003 ft 22 kr. (mult évi augusztus havánál 3660 ft 89 krral kevesebb), fogyasztási és italadókban 35.636 ft 5 kr. (1364 ft 30 krral kevesebb), bélyeg- és jogilletékben 20.649 ft 57 kr. (9851 ft 51 krral több), dohánnyjévedékben 26.617 ft 4 kr., (5587 ft 4 krral több, mint a mult évi

augusztus hóban.) Az adók behajtására nézve a felelősség alkalmazására nyert felhatalmazást eddig csak Rimaszombat városban s a bákai körben vette igénybe a pénzügyigazgatóság. Legközelebb a k.-h.-várallyai, hangonyi és murányi körjegyzőségekben fog igénybe vétetni.

— **Halálozás.** Hörk József eperjesi collegiumi igazgatóját nagy szomorúság érte, legidősebb fia, József, végzett teológus, ki csak néhány hét előtt tért vissza Németországból, Vörösvágáson, nagybátyjánál Hörk Istvánnal, szeptember 10 én d. u. 4 órakor elhunyt. A jeles készülségű, szép reményekre jogosító ifju hült tetemét nagy részvéttel kísérték korai sirjába, mely csakis 22 tavasz virágát engedte meg neki szedni. A szomódott szülőket, testvéreket, rokonokat vigasztalja az ég!

— **Kassán,** az ottani élelmezési raktárnál e hó 18-án reggel 9 órakor árlejtés fog tartatni az Egerben, Miskolczon (Alsó-Zsolozán) állomásozó közös hadseregbeli és honvédségi kenyér- és zab szállítására; továbbá ugyane hó 27-én reggel 9 órakor a Rimaszombat, Edelény és Gyöngyösön állomásozó csapatok részére „szükséges kenyér- és zab szállítására, mire a miskolczi kereskedelmi és iparkamara az érdekelteket figyelmezteti.

— **Feltalálta az örökmozdonyt** Legalább azt hiszi magáról Barkóczi Sándor battonyai órás, aki egy gépet talált fel, melynek hajtásához — állítása szerint — nem kell se gőz, se villám. Ezt a jeles gépet most öntik — Barkóczy tervei szerint — az aradi waggonyárban. A bemutatásra, mely november elején lesz, Barkóczy szakértőket hívott meg, akiket felültet a fura gépre és akár az operenciázi tengerig elszállítja őket. Barkóczy roppant bizik fufangos masinájának a sikerében, és most azon töri a fejét, hogyha egyszer elindítja ezt a fura jöszágot, hogy fogja majd megállítani.

— **Ártatlanul gyanúsították.** Két hónapja csak, hogy Boesckay Aladár oltár elé vezette Tar Erzsikét, a felvidéken a legszebb leányt. A jó barátai megirigyelték szerencsétét s ha egyszer a jó barátok megirigyelnek valamit, nincs menekülés az ő jóakarattól. Mert csupa jóakarattól, csupa jó szándékból, hogy megmentsék a férjét, barátjukat az esetleges gyalázzattól, híresztelték a felvidéki városban, hogy „Baj van a Boesckay portán. Katona jár a hához.“ Addig, addig keringet ez a hír, míg eljutott a férjhez. Az pedig készpénzül vette a hírt s a féltékeny férjek meggondolatlanúságával támadott a szegény asszonynak. — Hol az az egyenruhás gazember, a ki távollétemben házunkhoz jár?! — kiáltotta tajtékozó dühvel. Az asszony mosolyogva ment a másik szobába s kihozta onnan „A Honvéd“ ma megjelent számát. — Ördög vigye a jóbarátomat! örvendezett a férj s nagy vigaszgában utalványt küldött mi nekünk. Azt is megírta, hogy nem fizet elő egy hóra (Helyben 85 kr., vidéken 1 frt), se negyedévre (Helyben 2 frt 50 kr., vidéken 3 frt), se félévre (Helyben 5., vidéken 6 frt), hanem egész évre (Helyben 10., vidéken 12 frt).

— **Halálozás.** Hretska János m. á. v. pályafelvigyázó neje, szívszélhűdés következtében f. hó 14-én városunkban meghalt; temetése a r. kath. szertartás szerint nagy részvét mellett tegnap ment végre. A derek polgárasszonyt, a hü hitvest s a gondos anyát siratják férje s nagyszámu árván maradt gyermekei.

— **Tüzijáték** megtekintésére hivta fel városunk közönségét egy vándor pirotechnikus. Elég magas belépti díjak mellett lett megtartva a tűzijáték folyó hó 10-én, vasárnap este a „Széchenyi“-kertben. Az időjárás is kedvezett, csak a közönség nem ment lépre, nem adott hitelt a nagyhangu öndicsékvésnek s jól is tette közönségünk, hogy humánusabb czelokra illő felesleges pénzt nem adta oda azért a néhány deka puszkapor eldurrogatásából álló primitív köklerséggért; — azok tették a legjobban, a kik belépti-díj nélkül élveztek — ha azt ugyan élvezetnek lehet nevezni — az „előadást.“ A tiszta jövedelem a helybeli tűzoltó-egylet javára szólólag lett hirdelve, kíváncsiak vagyunk, hogy volt-e is jutott-e valami jövedelem a nevezett egyesületnek?

Piaczi árak.

Rimaszombatban 1893. szeptember 16-án tartott heti vásáron:

Tisztabuza forint 6.60—6.70, rozs 5.60—5.70, árpa 5.80—6., zab 4.80—5., kukorica 5.50—5.60, krumpli 1.25—1.40, bab — — — — — mmásánként. — Marhahús 52 kr, Borjuhús 52 kr. Sertésahús 48 kr. kilogrammonként. A rkapitányi hivatal.

Rozsnyón 1893. évi szeptember 16-án tartott heti vásáron:

Tisztabuza frt 6.10., rozs 4.70, árpa 4.10, zab 3.50 kukorica 5.10, bab 5.00, kása 9.20 hektoliterenkint Sulyán Sándor, rkapitány,

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
5 darab

— symenthali-faj keresztelésű —

fejős-tehén

eladó Hol? megtudható a »Gömör« kiadó-hivatalában (Náray J. A. könyvnyomdájában) Rimaszombatban, Főtér 7. sz.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Makk-árverés.

Báró Vay Dénesné derencsényi makk-termése folyó év szeptember 18-án délután 3 óraker fog

Molnár József ügyvéd

irodájában nyilvános árverésen eladatni, mely napra és helyre venni szándékozik ezen uton meghivatnak.

Rimaszombat, 1893. szeptember 10-én.

**Molnár József ügyvéd
irodája.**

A szilva termés pálinkának leendő ki-főzésére vállalkozik

Blumenthal Herman

főzöüst-tulajdonos

Rimaszombatban, Tamásfalai-ut 5. sz.

A szilvát akár készpénzért, bármily menyiségben megveszi, akár pedig a szilva-termést ha valaki saját szükségletére ki akarja égetetni, erre is vállalkozik olcsó jutalék mellett.

M A L O M.

A pelsüci közbirtokosság tulajdonát képező, a mult évben nagy költséggel rendbe hozott **4 vízi kerékre épült**

alól csapó vízi-malom

kendertörővel, závárral, kerttel s mintegy 1248 négyszögöl első osztályu réttel folyó év október hó 9-én délelőtt 9 óraker Pelsüczön a városházánál nyilvános árverés utjan 3 egymás után következő évekre bérbe fog adatni, esetleg örök áron is el fog adatni az ezen malomra bekebelezett vízjoggal.

A bánatpénz a bérletnél 100 frt, az eladásnál 500 frtban van megállapítva. Zárt ajánlatok elfogadtatnak. A feltételek az igazgatóságnál Pelsüczön megtekinthetők. A bérlet kezdete 1894. január 1.

Pelsüczön, 1893. szeptember 12 én.

Az igazgatóság.

Vásárjog-bérlet.

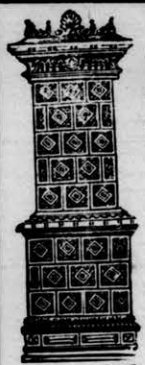
A Pelsücz város tulajdonához tartozó

vásárjog-bérlete

a folyó év október hó 9-én d. e. 10 óraker Pelsüczön a városházánál nyilvános árverés utjan 3 egymás után következő évekre bérbe fog adatni. Bérleti kívánók 100 frt bánatpénzzel meghivatnak. Irásbeli ajánlatok elfogadtatnak. A bérlet kezdete 1894. év január 1-ső napja.

Pelsücz, 1893. szeptember 15

Szarvas Janos, v. főbíró.

Az eperjesi népbank kályhagyára.

ajánlja kitünő minőségű és szépségű gyártmányait fehér, szines és majolika kályhákban, valamint diszes kandelókkban, melyek ez iparágban első rangot foglalnak el, és ugy a magyar iparegyesület, valamint a nagymélt. magy. kir. kereskedelmi minisz'ter ur által is ki lettek tüntelve.

Jutányos árak mellett a legszolidabb és legpontosabb kivitel biztossittatik.

Takarék-konyhák felállítása a legjutányosabb árak mellett eszközölteik.

— Mintakönyv és árjegyzék kívánatra bérmentve. —

Főraktár: Eperjesen (Sáros megye.)

Bizomány és mintaraktár:

GOLDBERGER D.-nél Losonc.

Eperjesi népbank kályhagyára.

FOGORVOS.

MAYER EDE

American-Dentist. Dr. of Dental Surgery Amerikában ki képzett

f o g t ö m ö

a napokban ide, Rimaszombatba, érkezik s a »Három-Rózsa« szállodában néhány napig működni fog.

Rendelési óra d. e. 9—12-ig, d. u. 2—5-ig.

Szegényeknek **ingyen** d. e. 8—9-ig, d. u. 5—6-ig.

Minden egyes fog csak 2 frt.
Egyes fogorok 30—40 frtért jóállás mellett betétnék.

Minden egyes fog csak 2 frt.
Egyes fogorok 30—40 frtért jóállás mellett betétnék.

Minden egyes fog csak 2 frt.
Fogorok 30—40 frtért jóállás mellett betétnék.

Kész női ruhák és blouzok.

REISZ JÓZSEF RIMASZOMBATBAN.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy budapesti és bécsi utamról visszatérve, **áruraktáramat** az **őszi idényre** dusan felszereltem mindenféle czikkeben u. m.:

Női és férfi ruhakelmék,

legujabb cosmanosi és franczia mosó barchetok.

Különösen kész női ruhák

legfinomabb kivitelben

== 3 frttól 30 frtig ==

Kész női blouzok, legujabb divatu fiu- és leány-ruhák szövet és trikóból

Különösen figyelmébe ajánlom ez idényre:

Női- és leány diszített és diszitetlen kalapjalmat
minden hozzávaló czikkel.

Nagy választéku férfi- és fiu-kalapok, ingek, gallérok, kézellők, nyakkendők, zsebkendők, keztyűk, harisnyák, galanterie és no-
ri n b e r g i árúk. Női- és férfi gyermek posztó egész és félcipő raktára.

Kiváló tisztelettel

REISZ JÓZSEF

divatáru-kereskedő

RIMASZOMBATBAN.

Illatszerek és norinbergi árúk.

Női- és leány diszített és diszitetlen kalapok.

Kész és megkezdett női kézimunka himzések.